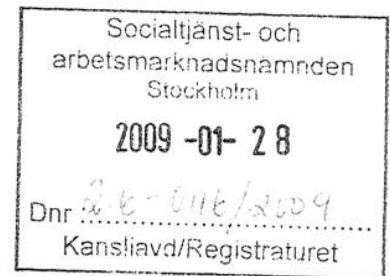

Till socialtjänst- och arbetsmarknadsnämnden

Skrivelse om att rädda Kvinnoverksamheten i Högdalen

I tio år har stadsdelsförvaltningen drivit Kvinnoverksamheten i Högdalen. Som enkönad behandling riktad till kvinnor med beroende- eller missbruksproblematik är verksamheten ett unikt öppenvårdsalternativ i staden. Kvinnoverksamheten är evidensbaserad enligt Socialstyrelsens nationella riktlinjer för missbruks- och beroendevård och har mycket goda behandlingsresultat, men har inte full beläggning och hotas nu i värsta fall av nedläggning. En försvårande omständighet för att belägga platserna är att när andra stadsdelsförvaltningar vill placera på Kvinnoverksamheten måste respektive nämnd besluta om placeringen, eftersom verksamheten inte ingår i stadens ramavtal.

Vid utgången av 2008 var 69 procent av kvinnorna som under året genomgått behandling i Kvinnoverksamheten drogfria. Ytterligare 25 procent hade ett minskat drogbruk. Liknande resultat nåddes år 2007. De allra flesta deltagarna har varit utsatta för våld. Många har tidiga personlighetsstörningar och ett skört socialt nätverk, och många har misslyckats med 12-stepsprogram flera gånger. Över två tredjedelar har barn, vilket innebär att rehabiliteringen ger barnen möjlighet att växa upp i ett drogfritt hem och med stabila föräldrar.

Kvinnoverksamheten erbjuder daglig verksamhet fyra dagar i veckan. Behandlingen bygger på en helhetssyn, där föräldrasamtal och kontakt med självhjälpsgrupper ingår. Verksamheten är anpassad för kvinnor och deras problem kan då ses ur ett kvinnligt perspektiv. I en grupp med både män och kvinnor kommer inte kvinnans behov fram på samma sätt. Verksamheten passar kvinnor som behöver mer tid än vad 12-stepsprogrammet ger. Den genomsnittliga behandlingstiden är 8 månader (3 månader i taget med förlängning vid behov).

Verksamheten fungerar också stödjande för kvinnorna efter behandlingstidens utgång. Många gånger räcker det med ett telefonsamtal. Möjligheten att ringa behandlarna som känner kvinnorna är en betydelsefull eftervård som är "gratis" för beställaren.

Personalen arbetar med metoder/tekniker med stöd i forskningen (evidensgrad 1 enligt nationella riktlinjer). Den relativt långa behandlingstiden är i linje med de nationella riktlinjerna. Där sägs att behandling för klienter med missbruk kombinerat med personlighetsstörning ska vara tillräckligt lång (minst 3 månader) för att ge en förändring.

Kvinnoverksamhetens program uppfyller alla faktorer som i studier visat sig viktiga för god effekt mot alkohol- och narkotikamissbruk: tydlig struktur, fokus på missbruket samt tillräckligt lång behandlingstid för att ge effekt. Kostnaderna för behandling i Kvinnoverksamheten är lägre än för behandlingshem och individuella terapeutiska samtal.

Stadsdelsnämnden i Enskede-Årsta-Vantör beslutade i december att förvaltningen ska undersöka om andra aktörer kan driva verksamheten, vilket ska återredovisas inom någon månad. Vi anser att verksamheten är så värdefull att även staden centralt bör medverka till lösningar och undanröja hinder. I det arbetet bör särskilt beaktas att BUSS-utredningen anger att resurser, organisation och metoder för stöd till föräldrar vars barn har placerats är ett utvecklingsområde. Dessutom bör beaktas strävan efter att socialtjänstens arbete ska baseras på kunskaper och erfarenheter där metoder och insatser ska vara evidensbaserade.

Det vore en ödets ironi om Kvinnoverksamheten, med sitt framgångsrika och väl inarbetade, evidensbaserade arbetssätt skulle läggas ned, samtidigt som staden precis har startat en Socialtjänstakademi som just ska stödja en utveckling mot en kunskapsbaserad socialtjänst.

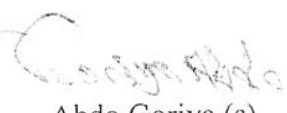
Vi vill att socialtjänstförvaltningen snarast återkommer med en redovisning av hur förvaltningen i samverkan med stadsdelsförvaltningen kan bidra till att Kvinnoverksamheten kan fortsätta sin verksamhet till gagn för kvinnor och barn.

Vi önskar få svar på följande frågor:

- Kan Kvinnoverksamheten övergå till en stadsövergripande anslagsfinansierad enhet?
- Hur kan delegationsordningarna ändras så att beslut om placering kan fattas av tjänstemän?
- Hur kan staden centralt i övrigt stödja Kvinnoverksamheten, som med sin unika profil bör kunna vara en kostnadseffektiv och evidensbaserad resurs för hela stadens missbruksvård samtidigt som den också fungerar som ett stöd för kvinnor som har placerade barn?

Stockholm den 27 januari 2009

Karin Rågsjö (v)

Abdo Goriya (s)

Stefan Nilsson (mp)